

Intervjuad: Carl-Lennart Nilsson, poliskommissarie (stf chef Vd 1)

Tidpunkt: 1986-10-24 kl.09.30-10.00

Närvarande: Gunnel Lindberg och Tore Samuelsson

Anteckningar: Tore Samuelsson

Tidpunkt Händelse/åtgärd

1 mars
00.40-00.45

N uppringd i bostaden av det vakthavande befälet i Vd 1, polisinspektören Anders Björneberg, som omtalade att OP hade skjutits på Sveavägen. Björneberg berättade också att Hyllander (chefen för Vd 1) hade underrättats.

N ringde omgående till samordnande chefen för yttre verksamheten i Vd 1, poliskommissarien Gay Alfredsson, och beordrade in honom i tjänst.

01.30 ca

Anlände till Vd 1. Alfredsson kom ungefär samtidigt. Av den information som Björneberg då lämnade framgick att brottsplatsen var avspärrad och att det fanns folk som bevakade den. N och Alfredsson underrättade LC om att de var på plats i Vd 1. De erhöll då inte några direktiv men de föreslog själva att de skulle kalla in folk till lördagen. Efter flera telefonkontakter med LC bestämdes det att de skulle starta med det arbetet.

Vid något tillfälle under natten fick han vetskap om att medlemmar av regeringen hade samlats i Rosenbad. Han och Alfredsson tillsåg då att bevakning ordnades där och utanför SAP:s högkvarter på Sveavägen. Troligen ordnades det också bevakning vid UD. N kom inte ihåg vid vilken tidpunkt dessa bevakningar tillsattes och inte heller vilket antal polismän det rörde sig om.

De flesta av de polismän som slutade sina ordinarie tjänstgöringspass kl. 02.00 behövde inte kvarstanna enligt besked från LC. Nilsson kände inte till vem på LC som hade fattat det beslutet.

04.30 ca

N och Alfredsson åkte till brottsplatsen för att informera sig. Platsen var då avspärrad med skyddsstaket. Inne på det avspärrade området låg det en hög med blommor och på och utanför skyddsstaketet fanns marschaller. N reagerade inte över blommornas placering. Han kände nämligen inte till huruvida de hade lagts dit redan innan någon avspärrning hade upprättats. Däremot reagerade han över att avspärrningen var så liten. Han fann dock inte anledning att utöka

den eftersom chefen för tekniska roteln, Lange, hade godkänt den. Vid N:s besök på platsen uppehöll det sig omkring ett 50-tal personer utanför det avspärrade området. Han kunde dock inte erinra sig hur många polismän som just då skötte bevakningen. Beträffande bevakningen tog han för givet att den var ordnad i och med att skyddsstaket var uppsatt. Han och Alf-redsson gjorde därför inte någon bedömning av behovet av bevakningspersonal under natten. Enligt N:s uppfattning vilade det ansvaret på LC som hade helhetsbild. För egen del talade N med en av polismännen som skötte bevakningen, nämligen Bo Larsson från Vd 2. Det samtalet rörde dock allmänna frågor. N kom inte ihåg om han lämnade LC någon information om blommorna på det avspärrade området.

N:s uppgift under natten var att svara för att tillräckligt med personal blev kallad till lördagsmorgonen. Han talade också med Hyllander flera gånger under natten och då mest om personalsituationen på lördagen.

05.30

Anmärkning

N avslutade sin tjänstgöring och åkte hem.

Det förhållandet att det var Sveriges statsminister som hade skjutits ned på öppen gata var en chockartad upplevelse. I den situationen var det helt enkelt svårt att få igång ett "normalt" tänkande, vilket kanske medförde att det i inledningsskedet av polisens handläggning av ärendet uppstod vissa brister.

Nilsson har tagit del av ovanstående redogörelse den 12 november 1986, varvid han lämnade den utan anmärkning.

TS